

Každý z nás má svoje problémy. Niektoré sú vážnejšie, iné menej. Niektoré sa vyriešia ľahko, iné nám spôsobujú mnoho starostí.

Je tu však jeden problém, ktorý je závažnejší ako všetky ostatné a ktorý máme všetci spoločný, ako sa dozvieme v tomto zamyslení.

A nechajúc ich tam odišiel. A jeho učeníci prijdúc na druhú stranu mora zabudli vziať chleba.

A Ježiš im povedal: Hľadajte a chráňte sa kvasu farizeov a sadúceov!

A oni rozmýšľali medzi sebou a hovorili: Chleba sme nevzali.

A keď to poznal Ježiš, povedal im: Čo to rozmýšľate medzi sebou,

vy ľudia malej viery, že vraj nemáte chleba?

Či ešte nerozumiete ani sa nepamätáte na tých päť chlebov tých päť tisíc mužov

a koľko košov ste sobrali?

Ani na tých sedem chlebov tých štyroch tisícov

a koľko pletencov ste sobrali?

Ako teda nerozumiete, že som vám nehovoril o chlebe,

ale aby ste sa chránili kvasu farizeov a sadúceov?

Vtedy porozumeli, že nepovedal, aby sa chránili kvasu chleba,

ale učenia farizeov a sadúceov.

Matúš 16:4b-12

Ježiš sa práve vybral na druhú stranu Galilejského jazera so svojimi učeníkmi (alebo učeníci možno už boli v lodke, keď sa k nim pridal). V každom prípade, povedal im počas cesty toto varovanie: „Hľadajte a chráňte sa kvasu farizeov a sadúceov!“ Čo mal na mysli, keď hovoril o kvase? Učeníci si okamžite pomysleli, že Spasiteľ hovorí o kvase, ktorý sa používa na prípravu chleba. Je tu naozaj zaznamenaná skutočnosť, že zabudli kúpiť chlieb. „Chleba sme nevzali,” povedali. Avšak Ježiš ich musel pokarhať. Neskôr sa dozvedáme, že Ježiš nehovoril o doslovnom kvase farizejov a saducejov, ale o nebezpečnom učení týchto mužov. Dvanásť učeníci si vôbec neuvedomili, že Ježiš použil obrazný jazyk, ako to často zvykol robiť.

Ale aká bola presne príčina Ježišovho pokarhania? Pokarhal ich iba preto, že nepochopili, čo mal na mysli pod slovom „kvas”? Nie celkom. Ježiš im až tak nevyčítal ich nechápavosť, ale skôr ich nedostatok viery. Pokúsme sa vysvetliť tento fakt. Možno si pamätáte, ako ich Pán počas svojej predchádzajúcej služby v Kázni na vrchu učil takto: „Nestarajte sa o svoj život, že čo budete jesť alebo čo budete piť, ani o svoje telo, čím sa odejete. Či nie je život viac ako pokrm a telo ako odev? ... Nestarajte sa teda a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa zaodejeme? Lebo to všetko hľadajú pohania, a veď váš nebeský Otec vie, že to všetko potrebujete.” Potom, po určitom čase krátko pred udalosťou uvedenou v našom texte, Ježiš zázračne rozmnožil malý počet bochníkov a rýb, aby nakrmil tisíce ľudí; alebo presnejšie vykonal tento zázrak pri dvoch rôznych príležitostiach. Takto si nielenže osvojili učenie z Kázne na vrchu, že všetky ich potreby budú naplnené, ale teraz dostali o tom aj hmatateľné dôkazy v zázrakoch rozmnoženia chleba a rýb. Ide teda určite o to, že keďže Ježiš

dokázal tento zázrak vykonať tak ľahko, dokázal by nepochybne uspokojiť fyzické potreby tejto malej skupiny mužov, či už by mal pri sebe len jeden bochník, alebo vôbec žiadne bochníky.

Ježišovo pokarhanie je vyjadrené ešte silnejšie v Markovom zázname tejto udalosti, kde čítame: „Ale keď to poznal Ježiš, povedal im: Čo to rozmýšľate, že nemáte chleba? Či ešte nechápete ani nerozumiete? Či ešte máte zatvrdnuté svoje srdce? Či majú oči nevidíte a majú uši nečujete? A či sa nepamätáte, keď som tých päť chlebov lámal medzi tých päť tisíc, koľko plných košov kúskov ste nasberali?“ Zázrak rozmnožovania chlebov a rýb mal byť teda pre učeníkov ponaučením. Mali sa naučiť, že pokiaľ sú s Ježišom, majú sa spoľahnúť na to, že budú uspokojené všetky ich materiálne potreby. Avšak, žiaľ, nepoučili sa.

Je však potrebné vziať do úvahy ďalšiu dôležitú okolnosť. Ako vidíte, skutočnosť, že sa zaoberali hmotnými vecami, ako je nedostatok fyzického chleba, znamenala, že im unikla mnoho vážnejšia otázka, konkrétne otázka falošných učení. Ich pozornosť bola natoľko zameraná na veci tohto sveta, že stratili zo zreteľa duchovnú realitu.

Teraz chcem vzťahnúť toto ponaučenie najskôr na skutočných veriacich a potom na tých, ktorí ešte nemajú osobný vzťah s Pánom Ježišom. Bratia a sestry, existuje neustále nebezpečenstvo, že umožníme, aby záležitosti tohto života ovládli naše myšlienky do takých rozmerov, že prehliadneme ponaučenia, ktoré nám chce Pán odovzdať. Samozrejme, potrebujeme zabezpečiť, aby sme mali čo jesť, mali si čo obliecť, mali kde spať, aby sme dosiahli patričné vzdelanie a našli si prácu. Toto všetko sú opodstatnené potreby, avšak pamätajme, že Pán vie o nich všetko a zaslúbil, že sa o ne postará. On je verný a schopný tak urobiť. Ak sme neprimerane ustarostení, poukazuje to tak ako v prípade učeníkov pri Galilejskom mori na našu slabú vieru. Oni mali pri sebe v lodke všemocného Pána; my ho

máme sediaceho po pravici Otca a prihovárajúceho sa za nás. Ako Pavol napísal Filipským: „A môj Boh naplní každú vašu potrebu podľa svojho bohatstva v sláve, v Kristu Ježišovi.”

Ak sme príliš ustarostení kvôli našim fyzickým potrebám, nepoukazuje to len na našu slabú vieru, ale takisto to znamená, že nemáme správne nastavenú myseľ, aby sme si mohli osvojiť dôležité ponaučenia, ktoré nám chce Pán odovzdať. Ako môžeme rásť duchovne, ak sme neustále zameraní na materiálny svet a sme preň vždy ustarostení? Podľa Písma sme vo svete, ale nie sme z neho. Najdôležitejšími pre nás musia byť duchovné veci a zároveň dôverujeme Pánovi, že nám pomôže s fyzickými potrebami, a nie naopak.

Teraz sa chcem obrátiť na tých čitateľov, ktorí ešte neodovzdali svoje životy Pánovi Ježišovi, pretože sú tu dôležité ponaučenia aj pre nich.

Drahý priateľ, žijeme vo svete, ktorý stvoril Boh. Všetko, čo vlastníme, ako aj celá príroda sú dary od Boha, a to bez toho, aby sme si ich zaslúžili. Ale rovnako žijeme v padnutom svete, čo znamená, že život je plný problémov a zápasov. Môžeme mať problémy so zdravím, vzdelaním, prácou, financiami, rodinou, vzťahmi; zoznam je takmer nekonečný. Veľkým nebezpečím je však to, že nás môžu tieto starosti o materiálny život zaťažiť natoľko, že prehliadneme najväčší z problémov. Ak ešte nie si skutočný veriaci v evanjelium Ježiša Krista, твоjím najväčším problémom je tvoje vzťah s Bohom. Materiálne, sociálne, finančné problémy, ktoré môžeš zakúšať v súčasnosti, sú všetky spojené s týmto svetom. Často sa dajú vyriešiť, a ak aj nie, smrť ich ukončí. Avšak problém nášho vzťahu s Bohom je nekonečne dôležitejší, pretože ak sa nevyrieši v tomto živote, potrvá počas celej večnosti. Zostaneš vo svojich hriechoch, ktoré svätý, spravodlivý Boh nenávidí. To znamená, že zostaneš navždy pod jeho spravodlivým hnevom. Kvas (falošné učenia) farizejov a saducejov mal sklon presvedčiť ľudí, aby si mysleli, že všetko je v poriadku. Podobne aj dnes je veľa ľudí, ktorí budú tvrdiť, že Boh lásky ťa nikdy

neodsúdi, ale určite ti odpustí. Boh Biblie je zaiste Bohom lásky, avšak nikdy netoleruje hriech. Preto musel poslať na svet svojho jediného Syna, aby zomrel na kríži, kde vyniesol hriech človeka a vytrpel za neho spravodlivý Boží trest. Jedine vierou v Spasiteľa, že ťa zachráni, sa môžeš vyhnúť prichádzajúcemu hnevu. Preto ťa nabádam, aby si sa vážne zamyslel nad svojím najväčším problémom – svojím vzťahom s Bohom – a až keď bude vyriešený, vtedy ti On istotne pomôže s čímkoľvek iným.